

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΥΝΑΜΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

Υπό κ. ΛΕΩΝΙΔΟΥ Δ. ΠΛΕΙΩΝΗ

Κατόπιν τῶν διακηρύξεων τοῦ Χάρτου τοῦ Ἀτλαντικοῦ (14.8.1941), τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν (1.1.1942), τῆς Μόσχας (30.10.1943), τοῦ Καίρου (24.11.43), τῆς Τεχεράνης (1.12.1943), τῆς Γιάλτας (11.2.1945), τοῦ Πόσνταμ (2.8.1945) καὶ τῆς Μόσχας (26.12.1945) ἐξεπονήθη κατὰ τὴν διάσκεψιν τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου ὁ καταστατικὸς χάρτης τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν καὶ ἰδρύθη ὁ ὁμώνυμος ὄργανισμός. Μὲ κυρίας ἀρχὰς τὴν ἰσότητα τῶν κυριάρχων κρατῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἀτόμων, τὸν σεβασμὸν τῆς διεθνοῦς δικαιοσύνης καὶ τῶν διεθνῶν συνθηκῶν καὶ τέλος τὴν διασφάλισιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης ὁ Ο.Η.Ε. ἀπέτελεσε τὴν ἐλπίδα τῶν Λαῶν πρὸς ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἐφιάλτου τοῦ πολέμου, ὅστις τόσα δεινὰ ἐπεσώρευσε εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Οἱ Λαοὶ ἔχοντες ἀπογοητευθῆ ἔκ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, εἰς ἣν εἶχεν ἐπικρατήσει ἡ Ἀγγλοσαξωνικὴ ἀντίληψις περὶ ἠθικῶν κυρώσεων διὰ τὴν παραβίασιν τῶν διεθνῶν κανόνων, παρέσχον εἰς τὸν Ο.Η.Ε. τὴν ἀναγκαίαν δύναμιν πρὸς διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας καὶ ἐπιβολὴν θετικῶν κυρώσεων κατὰ τὴν παραβιάζοντος τὰς ἀρχὰς τοῦ Ο.Η.Ε. κράτους, ἐγκολπωθέντες οὕτω τὴν ἡπειρωτικὴν ἀντίληψιν περὶ θετικῶν κυρώσεων (1). Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Χάρτου διακηρύσσεται ὡς κύριος σκοπὸς τοῦ Ὁργανισμοῦ ἡ διατήρησις τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας καὶ ἡ διὰ *συλλογικῶν μέτρων* παρεμπόδισις καὶ ἀπομάκρυνσις τῶν κατὰ τῆς εἰρήνης ἀπειλῶν ἢ διαταράξεων ἢ ἐπιθετικῶν ἐνεργειῶν. Τὰ συλλογικὰ ταῦτα μέτρα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ περιλαμβάνονται εἰς τὸ κεφάλαιον VII τοῦ Χάρτου, δυναμένου τοῦ ὄργανισμοῦ νὰ ἰδρῦσῃ πρὸς ἐπιβολὴν τούτων καταλλήλου δυνάμεως. Ἡ ἐπίθεσις τῆς Β. Κορέας, ἡ κρίσις τοῦ Σουέζ, ἡ περίπτωσις τοῦ Κογκό καὶ τέλος ἡ ὑπόθεσις τῆς Κύπρου ἀποτελοῦν περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ Ο.Η.Ε. προέβη εἰς σύστασιν διεθνοῦς δυνάμεως πρὸς διατήρησιν τῆς εἰρήνης. Μία ἔρευνα ἀφ' ἐνὸς τῶν ἀρμοδίων πρὸς σύστασιν τῆς πολυεθνοῦς δυνάμεως ὀργάνων καὶ ἀφ' ἑτέρου τῶν προηγουμένων περιπτώσεων θὰ συνέβαλεν εἰς τὴν κατανοήσιν τῶν ὑπαρχουσῶν δυνατοτήτων καὶ τῶν ἐμποδίων, ἅτινα ὑπερπηδήθησαν.

1) Περὶ κυρώσεων κατὰ τὴν ἡπειρωτικὴν καὶ ἀγγλοσαξωνικὴν ἀντίληψιν, βλ. Σ. Καλογεροπούλου—Στράτη, Διεθνὲς Δημόσιον Δίκαιον, Ἔκδ. 1946, σελὶς 196 κ.ἑ.

I. ΑΡΜΟΔΙΑ ΟΡΓΑΝΑ ΠΡΟΣ ΣΥΣΤΑΣΙΝ ΠΟΛΥΕΘΝΟΥΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ (2)

1. Τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας

Συμφώνως πρὸς τὸν Χάρτην τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἔχει τὴν πρωταρχικὴν ἀρμοδιότητα πρὸς διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας (ἄρθρ. 24 παραγρ. 1). Ἀσκῶν λοιπὸν τὴν ἀρμοδιότητά του ταύτην δύναται νὰ προβῆ εἰς τὰς ἐξῆς ἐνεργείας.

1) Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 39 τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἀποφασίζων κατ' ἀρχὴν ὅτι ὑφίσταται ἀπειλή κατὰ τῆς εἰρήνης ἢ διατάραξις ἢ ἐπίθεσις νὰ συστήσῃ εἰς τὰ κράτη μέλη τὴν λήψιν τῶν καταλλήλων μέτρων πρὸς διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας. Μεταξὺ τῶν μέτρων δύναται νὰ εἶναι καὶ ἡ συγκρότησις διεθνοῦς δυνάμεως. Τὸ ἄρθρον ὁμιλεῖ περὶ διαταράξεως τῆς *εἰρήνης* (3), ἵνα συμπεριλάβῃ συγκρούσεις καὶ ἀμφισβητήσεις οὐ μόνον μεταξὺ δύο πολιτειῶν ἀλλὰ καὶ μεταξὺ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς Πολιτείας, ἢ δὲ διατύπωσίς του εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ περιλαμβάνῃ τόσον κράτη μέλη ὅσον καὶ μὴ. Ἐπαφίεται δὲ εἰς τὸ Σ.Α. νὰ ἀποφασίσῃ ἐὰν μία τοιαύτη κατάστασις ἀποτελῇ ἀπειλὴν διὰ τὴν διεθνῆ εἰρήνην ἢ ὄχι(4).

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐβασίσθησαν αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τῆς 25ης Ἰουνίου 1950, 27ης Ἰουνίου 1950 καὶ 7ης Ἰουλίου 1950 πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἐπιθέσεως τῆς Β. Κορέας. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ Στρατιωτικὴ δύναμις ἐμμέσως μόνον ὑπήγχετο εἰς τὸν Ο.Η.Ε τὰ δὲ ἐπὶ μέρος τμημάτα διετήρουν τὸν ἐθνικὸν αὐτῶν χαρακτήρα. Κατὰ τοῦτο ἡ τοιαύτη δύναμις διαφέρει τῆς τοῦ ἄρθρου 42.

2) Νὰ ἰδρῦσῃ παραστρατιωτικὴν δύναμιν ἐφαρμογῆς τῶν προσωρινῶν μέτρων τοῦ ἄρθρου 40, τελούσαν ὑπὸ τὸν ἄμεσον αὐτοῦ ἔλεγχον. Κύρια καθήκοντα τῆς δυνάμεως ταύτης θὰ ἦσαν: α) Πρόληψις ἐπιδεινώσεως τῆς καταστάσεως καὶ διατήρησις τῶν ὑπαρχουσῶν δικαιωμάτων τῶν μερῶν καὶ β) ἐφαρμογὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀποφασισθέντων μέτρων ὡς π.χ. ἐφαρμογὴ τῶν ὄρων ἀνακωχῆς μεταξὺ τῶν ἀντιμαχομένων ἢ ἐπίβλεψις ἐπὶ τῆς καταπαύσεως τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 40 προβλεπόμενα μέτρα δὲν τυγχάνουν δεσμευτικὰ διὰ τὰ κράτη μέλη, δύναται ὅμως τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, ἐπικαλούμενον π.χ. τὰ ἄρθρα 25 καὶ 49 νὰ καταστήσῃ τὴν ἀπόφασίν του δεσμευτικὴν, ὡς ἔπραξε διὰ τὸ Κογκό(5). Δύναται ἐπίσης νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὸ ἄρθρον 39 καὶ

2) Problems of U. N. Force, by G. Schwargenberger, Current Legal Problems 1959, σελίς 246.

3) Βλέπε ἀπόψεις ἀντιπροσώπων Ἠνωμένου Βασιλείου καὶ Η.Π.Α. εἰς ὑπ' ἀριθμ. 269 Συνεδρίασιν τοῦ Σ.Α. ἐπὶ τοῦ ζητήματος Παλαιστίνης. Ὁ πρῶτος τούτων ὑπεστήριξε ὅτι ἡ παράλειψις τῆς λέξεως διεθνῆς ὀφείλεται εἰς ἀβλεψίαν πλὴν ὅμως δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ.

4) Εἰς τὴν 173 συνεδρίασιν τὸ Σ.Α. ἐδέχθη ὅτι ὑφίστανται αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 39 ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τῆς Ἰνδουησίας.

5) The Legal Aspect of the U.N. Action in the Congo, by E. Miller Am. J. I. L., 1961, σελίς 5.

νά ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἀπειλῆς κατὰ τῆς εἰρήνης ὡς ἔπραξεν ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τῆς Παλαιστίνης (6).

Ἡ ἐν λόγῳ ὁμως διεθνῆς δύναμις δὲν θὰ ἔχη δικαίωμα χρήσεως τῶν ὀπλων εἰ μὴ μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀμύνης καὶ ἐφ' ὅσον συντρέχουν αἱ προϋποθέσεις ταύτης.

3) Νά ἰδρῦση παραστρατιωτικὴν δύναμιν ἐφαρμογῆς τῶν συλλογικῶν μέτρων τοῦ ἄρθρου 41. Δυνάμει τοῦ ἄρθρου τούτου τὸ Σ.Α. δύναται νὰ λάβῃ συλλογικὰ μέτρα καὶ νὰ ἰδρῦσῃ διεθνῆ δύναμιν πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως τοῦ χωρὶς ὁμως ἡ δύναμις αὕτη νὰ ἔχη δικαίωμα προσφυγῆς εἰς ἔνοπλον βίαν εἰ μὴ μόνον εἰς περίπτωσιν νομίμου ἀμύνης.

Μεταξὺ τῶν συλλογικῶν μέτρων ὧν τὴν ἐφαρμογὴν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιβλέπῃ ἡ ἰδρυθεσμένη διεθνῆς δύναμις εἶναι ἡ παροχὴ τεχνικῆς βοήθειας ἢ οικονομικῆς τοιαύτης (7) ἢ ἀπαγόρευσις μεταφορᾶς π.χ. ὑλικῶν πολέμου (Embargo), μέτρον ἐπιβληθὲν ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως εἰς τὰ κράτη Βουλγαρίας καὶ Ἀλβανίας καθόσον αἱ ἐνέργειαι τῶν ἑθεωρήθησαν ὡς ἀπειλὴ κατὰ τῆς διεθνοῦς εἰρήνης (ἀπόφασις 18.11.1949).

4) Νά ἰδρῦσῃ διεθνῆ στρατιωτικὴν δύναμιν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Χάρτου. Ἡ δύναμις αὕτη τελοῦσα ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ ἄρθρου 47 θὰ εἶχεν ὡς κυρίαν ἀποστολὴν τὴν διὰ τῶν ὀπλων ἐπιβολὴν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου. Διὰ τὴν συγκρότησιν ὁμως τῆς δυνάμεως ταύτης ἀπαιτεῖται ἡ προηγουμένη ὑπογραφή ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν μὲ τὰ κράτη μέλη, ἅτινα συνεισφέρουν τὰς ἀπαραιτήτους στρατιωτικὰς δυνάμεις συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 43. Δύναται ὁμως τὸ Σ.Α., ἀποφεύγων τὸν σκόπελον τοῦ ἄρθρου 43 νὰ καταφύγῃ εἰς ἑτέρας δυνάμεις ὡς π.χ. προερχομένας ἐκ περιφερειακῶν συμφωνῶν ὡς τὸ ἄρθρον 53 προβλέπει.

Ἀναλόγως μὲ τὴν παρουσιαζομένην περίπτωσιν καὶ τὴν σοβαρότητα τῆς καταστάσεως δύναται τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας νὰ ἰδρῦσῃ μίαν στρατιωτικὴν δύναμιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τύπου. Ἀπαραίτητος ὁμως προϋπόθεσις τῆς ἰδρύσεως τῆς ἐν λόγῳ δυνάμεως εἶναι ἡ σύμπτωσις τῶν ἀτόφρων τῶν μεγάλων δυνάμεων, αἵτινες κατέχουν τὰς πέντε μονίμους ἕδρας. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τούτων οὐδεμία ἀπόφασις εἶναι δυνατὴ καὶ οὕτω καθίσταται ἀδύνατος ἡ λήψις ἀποφασιστικῶν μέτρων παραλυομένου τοῦ Συμβουλίου παντελῶς. Διερωτᾶται δὲ κανεὶς εὐλόγως ἐὰν ἡ παράλυσις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀχρήστευσιν καὶ ὀλοκλήρου τοῦ Ὄργανισμοῦ ἢ ἀνακύπτει ἀμέσως ἡ ἀρμοδιότης ἑτέρου τινὸς ὄργανου, δυναμένου νὰ ἐπιληφθῇ εἰς τὴν δύσκολον ταύτην καὶ οὐχὶ καὶ τόσον σπανίαν περίπτωσιν. Ἐχει πλεόν ἐπικρατήσῃ ἡ ἄποψις τῆς ἐπικουρικῆς ἀρμοδιότητος τῆς Γενικῆς Συν-

6) Ὑπ' ἀριθμ. 338 Συνεδρίασις Σ.Α.

7) Ἡ ἀπὸ 14.7.1960 ἀπόφασις τοῦ Σ.Α. ἐπέβαλε τὸ μέτρον τοῦτο πλὴν ὁμως ἐνταῦθα ἐγένετο εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 41.

ελεύσεως εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραλύσεως τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, λόγῳ τοῦ veto μιᾶς τῶν μεγάλων δυνάμεων.

2. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις

Μεγάλην ἀμφισβήτησιν ἤγειρε τὸ θέμα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς συγκρότησιν διεθνoῦς δυνάμεως εἰρήνης καὶ γενικώτερον τῆς ἀρμοδιότητός της ἐπὶ θεμάτων διατηρήσεως τῆς διεθνoῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας. Ὑπεστηρίχθη ὅτι τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας εἶναι τὸ μόνον ἀρμόδιον ὄργανον τοῦ Ο.Η.Ε. εἰς ὃ ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διαφύλαξις τῆς διεθνoῦς εἰρήνης καὶ τὸ ὅποῖον, ἐν περιπτώσει διαταράξεώς της, δύναται νὰ λάβῃ τὰ κατ' αὐτὸ πρόσφορα καὶ ὑποχρεωτικὰ διὰ τὰ κράτη μέλη μέτρα. Φαίνεται πῶς αὕτη ὑπῆρξεν ἡ πρόθεσις τῶν ἰδρυτῶν τοῦ Ο.Η.Ε., δικαιολογουμένη ὡς ἀντίδρασις των κατὰ τῆς ἀποτυχούσης Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἔνθα δὲν ὑφίστατο σαφῆς διάκρισις μεταξὺ τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Συνελεύσεως. Ἐν τούτοις, προσεκτικὴ ἔρευνα τοῦ Χάρτου πείθει ὅτι ἐπὶ ἑτέρας βάσεως ἔχει ρυθμισθῆ τὸ θέμα τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν δύο βασικῶν ὀργάνων τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ αὕτη εἶναι ἡ συντρέχουσα ἀρμοδιότης. Τοῦτο προκύπτει :

1) Ἐκ τοῦ ἄρθρου 24 παραγρ. 1, ὅπερ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος παρέχει εἰς τοῦτο *πρωταρχικὴν* ἀρμοδιότητα. Ἐξ αὐτοῦ προκύπτει ὅτι ἕτερόν τι ὄργανον ἔχει ἐπικουρικὴν ἀρμοδιότητα (*) ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος τῆς διατηρήσεως τῆς διεθνoῦς εἰρήνης.

2) Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 ὑπονοούμενον ὄργανον εἶναι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἄρθρου 10, ὅπερ παρέχει εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἀπεριόριστον ἀρμοδιότητα πρὸς συζήτησιν παντὸς θέματος, σχετιζομένου μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Χάρτου ἢ σχετιζομένου μὲ τὴν ἀρμοδιότητα ὀργάνου τινός, τὸ ἄρθρον 1) καλύπτει οἰονδήποτε θέμα ἢθελε παρουσιασθῆ, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς γενικῆς αὐτοῦ διατυπώσεως. Οὕτω, μεταξὺ τῶν θεμάτων τούτων εἶναι καὶ τοιαῦτα ἀρμοδιότητος τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας.

3) Τὰ ἄρθρα 11, 12 καὶ 14 ἐξειδικεύουν τὴν συντρέχουσαν ἀρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Ἐκ τούτων τὸ ἄρθρον 11 ἀναφέρεται εἰδικῶς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς διεθνoῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας καὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, δυναμένη αὕτη νὰ παρέχῃ συστάσεις τόσοσιν πρὸς τὰ κράτη μέλη ὅσον καὶ πρὸς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου παρέχει εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν ἀρμοδιότητα:

α) Τῆς συζητήσεως οἰονδήποτε θέματος ἀνεξαρτήτως ἐὰν ἔχει ἐπιληφθῆ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας εἴτε ὄχι, πρωτοβουλία κράτους τινός, μέλους ἢ μὴ, τοῦ ὀργανισμοῦ.

β) Τῆς παροχῆς συστάσεων ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἄρθρου 12, καθ'ὸν

*) Bentwich and Martin, A Comentary on the Charter of the U.N., σελῖς 61. J. Andrassy, Uniting for Peace, Am. J. I. L., 1956, σελῖς 565.

ή Γενική Συνέλευσις δέν δύναται νά παράσχη συστάσεις καθ' όν χρόνον τó Συμβούλιον 'Ασφαλείας ἔχει ἐπιληφθῆ τῆς ὑποθέσεως.

γ) 'Επί διαπιστώσεως τῆς ἀνάγκης προσφυγῆς εἰς δρᾶσιν, ὡς ἀναφέρεται εἰς τήν παράγραφον 2, ἐν τέλει, ἡ Γενική Συνέλευσις δέον ὅπως ἀναφερθῆ εἰς τó Συμβούλιον 'Ασφαλείας πρὸς περαιτέρω ἐνεργείας. Κατά τήν ἐπικρατήσασαν ἐρμηνείαν ἡ λέξις δρᾶσις σημαίνει χρήσις ἐνόπλου βίας ὡς αὕτη προβλέπεται ὑπὸ τῶν ἄρθρων 39, 41 καὶ 42 (9).

Κατά ἑτέραν γνώμην (10) ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 11 ἀναφέρεται εἰς θέματα διαδικασίας. Οὕτω, παρουσιαζομένου θέματός τινος εἰς τήν Γενικήν Συνέλευσιν, δι' ὃ κρίνεται ἀναγκαῖον ἡ ἀνάληψις δράσεως, παραπέμπεται τοῦτο εἰς τó Συμβούλιον 'Ασφαλείας. 'Εν περιπτώσει ὅμως καθ' ἣν ἤθελε τοῦτο ἐπανέλθει ἐκ νέου εἰς τήν Γενικήν Συνέλευσιν, αὕτη οὐδόλως δεσμεύεται πλέον καὶ δύναται νά προχωρήσῃ εἰς παροχὴν συστάσεων πρὸς τὰ μέλη.

4) Εἰς ἐνίσχυσιν τῆς συντρεχούσης ἀρμοδιότητος τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἔρχονται ἀφ' ἐνὸς μὲν τó ἄρθρον 24 παρ. 1, ἔνθα ἀναφέρεται ὅτι εἰς τó Συμβούλιον 'Ασφαλείας παρέχεται παρὰ τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν πρωταρχικὴ ἀρμοδιότης δι' ἧς τοῦτο δρᾶ ἀντ' αὐτῶν συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας καὶ τὸν σκοπὸν τῶν 'Ηνωμένων 'Εθνῶν ὡς προσθέτει ἡ παράγραφος 2.

Οὕτω, λοιπόν, ἐφ' ὅσον τó Συμβούλιον 'Ασφαλείας ἀποτυγχάνει πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς, λόγῳ τοῦ veto μιᾶς τῶν μεγάλων δυνάμεων, δέν δρᾶ συμφώνως πρὸς τήν ἀποστολήν του καὶ πρὸς τήν ἀρμοδιότητα, ἣν τὰ κράτη μέλη παρέσχον εἰς αὐτό καὶ οὕτω ταῦτα δύναται συνερχόμενα εἰς Γενικήν Συνέλευσιν ἄλλως νά ἀποφασίσουν. 'Αφ' ἑτέρου, ἐξ ὅλων τῶν διατάξεων τοῦ Χάρτου προκύπτει ὅτι ὁ ὀργανισμὸς προσθέτει ἡ παράγραφος 2. μερειακῆς κατανομῆς τῶν ἀρμοδιοτήτων μεταξὺ τῶν κυρίων αὐτοῦ ὀργάνων καὶ τῆς συντρεχούσης ἀρμοδιότητος εἰς ὠρισμένους τομεῖς (βλέπε π.χ. τὰ ἄρθρα 16, 18 καὶ 35). Ὡς δὲ τó Διεθνὲς Δικαστήριον ἐγνωμοδότησεν ὁ Ὄργανισμὸς ἔχει συμφώνως πρὸς τó διεθνὲς δίκαιον τσοαύτην δύναμιν, οἷα τοῦ χρειάζεται ἵνα ἐπιτελέσῃ τὸν σκοπὸν του ἔστω καὶ ἂν αὕτη δέν παρέχεται ρητῶς διὰ τοῦ Χάρτου (11).

'Εκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει σαφῶς ἡ συντρέχουσα ἀρμοδιότης τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως πρὸς διατήρησιν τῆς διεθνoῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

Μεταξὺ ὅμως τῶν δύο τούτων ὀργάνων ὑφίσταται βασικὴ διαφορά. Τό Συμβούλιον 'Ασφαλείας κέκτηται πρωταρχικὴν, ὡς ἤδη ἐλέχθη, ἀλλὰ καὶ ἀποφασιστικὴν ἀρμοδιότητα, ἥτοι αἱ ἀποφάσεις του εἶναι δεσμευτικαὶ διὰ τὰ κράτη μέλη. 'Απεναντίας, ἡ Γενική Συνέλευσις κέκτηται ἐπὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων ἐπικουρικὴν ἀλλὰ καὶ συμβουλευτικὴν ἀρμοδιότητα δυναμένη νά παρέχῃ συστάσεις οὐχὶ ὅμως δεσμευτικὰς διὰ τὰ κράτη μέλη.

Τὸν Νοέμβριον 1950 ἡ Γενική Συνέλευσις δι' ἀποφάσεώς της, ἀποκληθεῖ-

9) Βλέπε Kelsen, The law of the U.N., σελίς 218.

10) Βλέπε J. Andrassy, Uniting for peace, Am. J. I. Law, 1956, σελίς 567.

11) Γνωμοδ. Δ. Δ. 1949, 'Αποζημίωσις διὰ ζημίας προσενηθείσας εἰς Ο.Η.Ε.

σης «ένωσις διὰ τὴν εἰρήνην» (12) ληφθείσης διὰ ψήφων 45 ὑπέρ, 5 τοῦ ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ κατὰ, καὶ 7 ἀποχῶν καθώρισε τὴν διαδικασίαν καὶ τὰς προϋποθέσεις ὑφ' ἃς αὕτη θέλει ἀσκήσει τὴν συντρέχουσαν ἀρμοδιότητά της ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας (13). Ἡ ἀπόφασις διαιρεῖται εἰς 4 μέρη, Α.Β.С.Ḍ. Τὸ μέρος Α περιλαμβάνει τὰς προϋποθέσεις ὑφ' ἃς ἀναλαμβάνει ἡ Γ.Σ. ἀρμοδιότητα καὶ αὗται εἶναι :

α) Ἀποτυχία τοῦ Σ.Α. πρὸς λήψιν ἀποφάσεως συνεπεῖα veto μιᾶς τῶν πέντε μεγάλων δυνάμεων.

β) Ὑπαρξις ἀπειλῆς ἢ διαταράξεως τῆς εἰρήνης ἢ ἐπίθεσις.

γ) Εὐθύς μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ Σ.Α. τὸ θέμα μεταβιβάζεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἥτις καὶ ἂν δὲν εὐρίσκεται εἰς σύνοδον συγκαλεῖται ἐκτάκτως ἐντὸς 24 ὥρῶν, αἰτήσῃ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, διὰ οἰωνδήποτε 7 ψήφων ἢ τῆς πλειονότητος τῶν κρατῶν μελῶν.

Τὰ τμήματα Β καὶ Ḍ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἴδρυσιν τῶν ἐπιτροπῶν Παρατηρητῶν εἰρήνης καὶ Συλλογικῶν μέτρων ἐκ 14 μελῶν κρατῶν μὲ κύρια καθήκοντα τὴν ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως εἰς τὰς διαφόρους περιοχὰς ἢ τὴν ἐξέτασιν τῶν καταλλήλων μέτρων πρὸς διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

Τέλος, τὸ τμῆμα С. α) Προσκαλεῖ τὰ κράτη μέλη ὅπως ἀποφασίσουν περὶ τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς φύσεως τῆς συνεισφορᾶς των πρὸς ὑποστήριξιν συστάσεων εἴτε τοῦ Σ.Α. εἴτε τῆς Γ.Σ. ἐπὶ θεμάτων διατηρήσεως τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας καὶ β) συνιστᾷ ὅπως ἕκαστον μέλος διατηρῇ μεταξύ τῶν στρατιωτικῶν του δυνάμεων καὶ δυνάμιν τινα καθ' ὅλα ἐτοιμὴν τόσον ἐξ ἀπόψεως ὑλικῶν μέσων καὶ ἐκπαιδεύσεως ὅσον καὶ συνταγματικῆς διαδικασίας, ὥστε νὰ τὴν θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ο.Η.Ε. εὐθύς ὡς ἤθελε ζητηθῇ παρὰ τοῦ Σ.Α. ἢ τῆς Γ.Σ.

3. Ἀρμοδιότης τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως (14)

Οὗτος δύναται, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 97, ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὸ ἄρθρον 101 νὰ καταρτίξῃ τὸ προσωπικὸν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τοῦ Ο.Η.Ε. Μεταξύ τοῦ Προσωπικοῦ τούτου δύναται μάλιστα νὰ συμπεριλάβῃ καὶ ἔνοπλον δύναμιν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι οὐδεὶς περιορισμὸς περὶ ὀπλοφόρων ἢ μὴ τίθεται ὑπὸ τῶν περὶ Γενικῆς Γραμματείας ἄρθρων τοῦ Χάρτου. Τὸ ἄρθρον 97 ἀναφέρει ὅτι ἡ Γενικὴ Γραμματεία ἀποτελεῖται ἀπὸ τόσον προσωπικὸν ὅσον ἀπαιτεῖται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ὀργανισμοῦ. Εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα δύναται νὰ θεοῦν δύο μόνον περιορισμοὶ παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

12) Year Book of the U.N., 1950, σελὶς 193, Doc. A/1775.

13) Doc. A/1481, A/1775 U.N. Ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς ἀντιπροσωπείας ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔθεωρήθη ὡς τροποποιήσις τοῦ Χάρτου κατὰ παράβασιν τῶν ἄρθρων 108 καὶ 109 καὶ σφετερισμοῦ παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀρμοδιοτήτων τοῦ Σ.Α.

14) L. Sohn. The Authority of the U. N. to Establish and maintain a Permanent U. N. Force, AM. J. I. L. 1958, σελ. 235, 236.

Ἦτοι: α) Διὰ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 101 παράγραφος 1 καὶ β) διὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Γενικῆς Γραμματείας κατὰ τὸ ἄρθρον 17.

Οὕτως, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς δύναται νὰ ἰδρύσῃ ἔνοπλον διεθνή δύναμιν 10.000 ἀνδρῶν καὶ πλέον ἐθελουσίως, κατατασσομένων ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Ο.Η.Ε., συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 101 παράγρ. 3. Ἡ τοιαύτη δύναμις θὰ ἦτο εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἢ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐτοιμῇ πρὸς δράσιν εἰς οἰονδήποτε σημεῖον τῆς ὑδρογείου ἠθελεν ἀπειληθῆ ἢ διεθνῆς εἰρήνη.

II. ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ ΣΥΣΤΑΘΕΙΣΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.

Ἀνεπτύχθησαν ἀνωτέρω αἱ δυνατότητες, αἵτινες ὑφίστανται εἰς τὸν Χάρτην τοῦ Ο.Η.Ε. πρὸς ἴδρυσιν διεθνoῦς δυνάμεως καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τοῦ VII Κεφαλαίου προβλεπομένων ἀναγκαστικῶν μέτρων. Ἦδη ἐρευνῶνται αἱ ἐπὶ μέρους περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ ὀργανισμὸς συνέστησε τοιαύτας διεθνεῖς δυνάμεις.

1. Ἡ δύναμις τῆς Κορέας

Ἡ συμπτωματικὴ ἀποχὴ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως ἐκ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἐπέτρεψε κατὰ τὸν Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον 1950 τὴν λῆψιν ἀποφάσεων περὶ συγκροτήσεως διεθνoῦς δυνάμεως πρὸς ἐπιβολὴν τῶν Ἀρχῶν τοῦ Χάρτου ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τῆς Κορέας. Αἱ ἀποφάσεις αὗται ἐπεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀνατολικοῦ Συνασπισμοῦ, ὡς στερούμεναι νομικοῦ κύρους, ἀνευ ὅμως γενικῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ ἐπιχειρήματος τούτου. Πράγματι, τὸ ἄρθρον 27 παράγραφος 3 ἀπαιτεῖ ὅπως ἐπὶ τῶν-σοβαρῶν θεμάτων αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας λαμβάνωνται διὰ 7 ψήφων, περιλαμβανομένων τῶν μόνιμων μελῶν (Including the concurring votes of the permanent members), χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ ἀπάντων τῶν μόνιμων μελῶν (15). Οὕτως, ἡ ἀποχὴ ἐνὸς μέλους δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν παρεμποδίσεως τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως. Τοῦτο ἄλλωστε εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν ἀκολουθηθεῖσαν πρακτικὴν καθ' ἣν πλειστάκις μέλη τοῦ Συμβουλίου ἀπέσχον τῆς ψηφοφορίας. Πλέον δὲ τούτου τὰ μόνιμα μέλη ἔχουσι θετικὴν ἐνέργειαν, ἵνα παρεμποδίσωσι τὴν λῆψιν ἀποφάσεως, διὰ τοῦ veto. Τυχὸν ἀποδοχὴ τῆς Σοβιετικῆς ἀντιλήψεως θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παροχὴν εἰς τὰ μόνιμα μέλη ἐνὸς ἐπὶ πλέον — πλὴν τοῦ veto — πλεονεκτήματος, μὴ ὅμως ἀπονεμηθέντος ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Διὰ τῆς πρώτης ἀποφάσεώς του τὴν 25ην Ἰουνίου 1950 τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας: α) ἀνεγνώριζε τὴν διασάλευσιν τῆς διεθνoῦς εἰρήνης, β) ἐκάλει τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, τὴν δὲ Β. Κορέαν ὅπως ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματά της ἐκεῖθεν τοῦ 38 παραλλήλου, (γ) τὴν παρὰ τῶν κρατῶν μελῶν

15) Βλέπε Kelsen, Recent Trade in the law of the U. N., Ἔκδ. 1951, σελ. 941.

παροχήν πρὸς τὸν Ο.Η.Ε. πάσης βοήθειας πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεώς του καὶ ὅπως ἀπέχουν πάσης βοήθειας πρὸς τὴν Β. Κορέαν (16).

Κατόπιν ἀρνήσεως τῆς Β. Κορέας, ὅπως συμμορφωθῆ ἡ πρὸς τὴν ἀπόφασιν του ταύτην, τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας διὰ τῆς ἀπὸ 27ης Ἰουλίου 1950 ἀποφάσεώς του συνέστησεν ὅπως τὰ κράτη μέλη παράσχουν τοσαύτην βοήθειαν ὅση εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ ἀντικρουσθῆ ἡ ἐπίθεσις καὶ ἐπανέλθῃ ἡ εἰρήνη εἰς τὴν περιοχὴν(17).

Τέλος, διὰ τρίτης ἀποφάσεώς του τὴν 7ην Ἰουλίου 1950 τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας: α) ἵδρυνεν Ἡνωμένην Στρατιωτικὴν Διοίκησιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, ἄτινας (δυνάμεις) τὰ κράτη μέλη εἶχον θέσει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Νοτίου Κορέας, β) ὥρισεν ὡς ἀνώτερον διευθυντὴν τῶν δυνάμεων τούτων τὰς Η.Π.Α. μετὰ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως τηροῦν ἐνήμερον τὸ Συμβούλιον ἐπὶ τῶν διεξαγομένων ἐπιχειρήσεων καὶ γ) ἐπέτρεψε τὴν χρῆσιν τῆς σημαίας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐθνικῶν σημαίων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιχειρήσεων.

Αἱ ἀνωτέρω ἀποφάσεις ἀποτελοῦν ὄντως σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ο.Η.Ε. διότι διὰ τούτων, ἔστω καὶ συμπτωματικῶς ληφθεῖσῶν, ὁ Ὄργανισμὸς κατέφυγεν εἰς δυναμικὰ μέσα πρὸς διασφάλισιν τῆς διεθνούς εἰρήνης. Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις, αἵτινες ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ο.Η.Ε., ἐξηκολούθησαν νὰ ἀνήκουν εἰς τὰ κράτη μέλη, ἅτινα συνεισέφεραν ταύτας, ἐν τούτοις, ἡ ὅλη ἐπιχείρησις ἐθεωρήθη ὡς συλλογικὴ ἐνέργεια τοῦ Ο.Η.Ε. (18) ἡ εὐθύνη ὅμως τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐπιχειρήσεων ἀνετέθη ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὰς Η.Π.Α.

Ἐν τούτοις, θὰ πρέπει ἡ ὅλη ἐπιχείρησις τῆς Κορέας νὰ θεωρηθῆ ὅτι ὑπῆρξε μία συλλογικὴ ἐνέργεια τῶν λαβόντων μέρος διὰ ἀγνημάτων κρατῶν, ἀλλὰ καλυπτομένη ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Χάρτου (19).

2. Διεθνῆς δύναμις εἰρήνης διὰ τὸ Σουεξ

Διαφορετικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἵδρυσις τῆς ἐπείγουσας δυνάμεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν κατόπιν προσφυγῆς τῆς Αἰγύπτου (20). Ἡ χώρα αὕτη εἶχεν ὑποστῆ ἐπίθεσιν μὲν ἐκ μέρους τοῦ Ἰσραήλ, εἰσβολὴν δὲ ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλογαλλικῶν δυνάμεων. Οἱ Βρεταννοὶ εἶχον ἰσχυρισθῆ ὅτι ἀπέβλεπον εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Βρεταννῶν ὑπηκόων καὶ οὐδεμίαν ἰμπεριαλιστικῶν βλέψιν εἶχον. Τὸ αὐτὸ θὰ ἰσχυρίζοντο ἀργότερον οἱ Βέλγοι κατὰ τὴν

16) U. N. Doc 5/1501.

17) U. N. Doc 5/1511.

18) The International Status of the U.N., by C. Weissberg, "Εκδ. 1961, σελ. 81. Τοῦτο ὅμως ἔχει ἐγείρει πλείστας ἀμφισβητήσεις.

19) Βλέπε Leo Gross, Voting in the Security Council, Yale Law Journal, 1951, σελ. 209, J. Stone, Legal Control of International Conflicts, 1954.

20) United Nations Emergency Force U.N.E.F.

εισβολήν των εις τὸ Κογκό. Μετὰ τὴν παράλυσιν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, συνεπέειξ ἀγγλογαλλικοῦ veto, συνήλθεν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις εἰς ἐπείγουσαν εἰδικὴν συνεδρίασιν συμφώνως μὲ τοὺς ὄρους τῆς ἀποφάσεώς της «ἔνωσις διὰ τὴν εἰρήνην». Κατόπιν πολλῶν συζητήσεων ἐζητήθη τὴν 4ην Νοεμβρίου 1956 ὅπως ὑποβληθῆ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἐντὸς 48 ὥρων σχέδιον ἰδρύσεως δυνάμεως τοῦ Ο.Η.Ε., πρὸς διασφάλισιν τῆς εἰρήνης καὶ ἐπίβλεψιν τῆς καταπαύσεως τῶν ἐχθροπραξιῶν εἰς τὴν ἐν λόγῳ περιοχὴν. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀπεδέχθη τὸ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ὑποβληθὲν σχέδιον καὶ οὕτως ἰδρύθη ἡ Ἐπείγουσα Δύναμις τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν (U.N.E.F.) τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς ὁποίας εἶναι ⁽²¹⁾:

α) Ἀνεξαρτησία της ἀπὸ τὰ κράτη μέλη, ἄτινα συνεισέφερον τὰ στρατιωτικὰ τμήματα. Κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο ὑφίσταται βασικὴ διαφορὰ ἀπὸ τὰς δυνάμεις τῆς Κορέας.

β) Ἡ δύναμις ἔχει παραστρατιωτικὸν χαρακτήρα καὶ ἀπετελέσθη ἐκ τμημάτων στρατοῦ προσφερθέντων ἐθελουσίως ὑπὸ μελῶν κρατῶν ἄλλων πλὴν τῶν μονίμων μελῶν τοῦ Σ. Α. Τὸ ὕψος τῆς δυνάμεως ἔφθασε τοὺς 6.000 ἄνδρας ἐκ 10 κρατῶν ⁽²²⁾.

γ) Ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς ὠρίσθη κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ τυγχάνει ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς δυνάμεως λαμβάνων ὁδηγίαν ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα, ὅστις ἔχει τὴν πολιτικὴν καὶ διοικητικὴν εὐθύνην τῆς ἰδρυθείσης δυνάμεως.

δ) Ἰδρύθη ἐπίσης ἐπταμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ κρατῶν μελῶν, ἵνα παράσχῃ τὰς συμβολὰς της εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα ἐπὶ τῶν παρουσιασθησομένων προβλημάτων.

Εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως δοθείσας ὁδηγίας ἐτονίζετο ἄφ' ἐνὸς ὁ παραστρατιωτικὸς χαρακτήρ τῆς δυνάμεως καὶ ἡ μὴ χρῆσις βίας, εἰμὴ μόνον ὡς μέσον ἀμύνης καὶ ἄφ' ἑτέρου ἡ προσωρινὴ κατοχὴ τοῦ ἐδάφους, μεκύριον καθήκον τὸν διαχωρισμὸν τῶν ἐμπολέμων καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς γαλήνης εἰς τὴν περιοχὴν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ κατάστασις τῶν ἐχθροπραξιῶν εἶχεν ἤδη ἐπέλθει.

3. Διεθνὴς δύναμις εἰρήνης διὰ τὸ Κογκό

Τὸν Ἰούλιον 1960 βελγικαὶ δυνάμεις εἰσέβαλον εἰς τὸ Κογκό. Ἡ κυβέρνησις τῆς χώρας αὐτῆς ἐζήτησε τὴν βοήθειαν τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς εἰσβολῆς. Τὸ ὅλον θέμα ἤλθεν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, βάσει τοῦ ἀρθροῦ 99, ὅπερ παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς τοῦτον ὅπως φέρῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ Σ. Α. οἰανδήποτε ἀπειλὴν κατὰ τῆς εἰρήνης. Ἐπροτιμήθη ἡ ὁδὸς αὕτη ἵνα ἀποφευχθῆ veto τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων, αἵτινες, ἐὰν εἰσήγετο κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ VII

21) A. Burns-N. Heathcote, Peace-Keeping, by U.N. Forces, Ἔκδ. 1963, σ. 6-9.

22) Βραζιλία, Γιουγκοσλαβία, Δανία, Ἰνδία, Ἰνδουνησία, Καναδᾶς, Κολομβία, Νορβηγία, Σουηδία, καὶ Φιλλανδία.

μέρους τοῦ Χάρτου θὰ ἡρνοῦντο καταδίκην τοῦ Βελγίου ὡς εἰσβολέως καὶ οὕτω θὰ παρέμενεν ἀβοήθητος ἡ Δημοκρατία τοῦ Κογκό.

Διὰ τῆς πρώτης ἀποφάσεώς του ⁽²³⁾ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας ἀφ' ἐνὸς ἐκάλει τὸ Βέλγιον ὅπως ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματά του, ἀφ' ἑτέρου ἐξουσιοδότηι τὸν Γενικὸν Γραμματέα ὅπως ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Κογκό παράσχη τοσαύτην στρατιωτικὴν ἀλλὰ καὶ τεχνικὴν βοήθειαν ὥστε αἱ δυνάμεις ἀσφαλείας νὰ καταστοῦν, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως, ἱκαναὶ καὶ ἀναλάβουν πλήρως τὰ καθήκοντά των. Δι' ἑτέρων δύο ἀποφάσεών του ⁽²⁴⁾ τὸ Σ. Α. ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐκάλεσε τόσον τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βελγίου ὅπως ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματά της τὸ ταχύτερον, ὅσον καὶ τὰ λοιπὰ κράτη νὰ ἀπέχουν πράξεων ὑπονομεουσῶν τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Κογκό ἢ ἐμποδίζουσῶν τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀνεγνώριζεν ὅτι ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως ἀποτελεῖ οὐσιώδη συνεισφορὰν εἰς τὴν διατήρησιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας.

Βάσει τῆς πρώτης, ὄντως ἀσαφοῦς ἀποφάσεως, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς συνέστησε μίαν διεθνή δύναμιν ἀρχικῶς ἐξ 11.000 ἀνδρῶν καὶ τελικῶς ἀνελοῦσαν εἰς 18.000 ἀνδρας περίπου ⁽²⁵⁾. Εἰς τὴν δύναμιν ἀπεκλείσθη συμμετοχὴ τῶν μονίμων μελῶν τοῦ Σ. Α. καὶ ἐδόθη προτίμησις εἰς Ἀφρικανικὰ Κράτη χωρὶς νὰ ἀποκλεισθοῦν καὶ κράτη ἐξ ἄλλων Ἠπείρων, ἵνα ἡ δύναμις ἔχη χαρακτηῖρα οἰκουμενικόν. Οὕτως, ἡ δύναμις αὕτη συνεστήθη ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Σ.Α. Καθήκοντα ταύτης ἦσαν :

α) Ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως, β) ἀποχὴ καὶ πλήρης ἀμεροληψία ἐναντι τῶν ἐσωτερικῶν ἐρίδων, γ) ἡ χρῆσις βίας ἐπετράπη μόνον ὡς μέσον ἀμύνης καὶ πρὸς ὑπεράσπισιν ἐκ κατεχομένων θέσεων. Βραδύτερον, μετὰ τὰς σφαγὰς τῆς φυλῆς Μπαλούμπα, ἐπετράπη ⁽²⁶⁾ ἡ χρῆσις τῶν ὄπλων πρὸς προστασίαν ἀόπλων πολιτῶν καὶ πρόληψιν ἐμφυλίου πολέμου ⁽²⁷⁾. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν χωριστικὴν κίνησιν τῆς ἐπαρχίας Κατάγκας ὁ Ο.Η.Ε. ἐκηρύχθη ἐξ ὑπαρχῆς κατ' αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τοῦ Κογκό. Χαρακτηριστικαὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου αἱ ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 20.9.1960 καὶ τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τῆς 21.2.1961 καὶ 24.11.1961, ἡ τελευταία μάλιστα ἀπορρίπτει ρητῶς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Κατάγκας ὡς ἀνεξαρτήτου κράτους ⁽²⁸⁾.

Ἡ ἀπὸ 14.7.1960 ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου, βάσει τῆς ὁποίας ἰδρύθη ἡ

23) Ἀπόφασις 14.7.1960 U.N. Doc. S/4387.

24) Ἀπόφασις 22.7.1960 καὶ 9.8.1960 U.N. Doc. S/4405, S/4426. Ἡ τελευταία αὕτη ἀπόφασις, ἐκάλεσε τὰ κράτη ὅπως ἐφαρμόσουν τὰς ἀποφάσεις τοῦ Σ. Α., συμφώνως τοῖς ἀρθροῖς 25 καὶ 49 τοῦ Χάρτου.

25) U.N. Year Book, 1960, σελὶς 108.

26) Ἀπόφασις 21.2.1961 U.N. Doc. S/4741.

27) Ἔτερα μέτρα βίας ληφθέντα παρὰ τῆς δυνάμεως ὑπῆρξαν τὸ κλείσιμον τῶν ἀεροδρομίων καὶ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ.

28) U. N. Doc/A/4510, S/4741, καὶ S/5002.

Διεθνής δύναμις διὰ τὸ Κογκό, δὲν μνημονεύει βάσει τίνος ἄρθρου τοῦ Χάρτου ἐξεδόθη. Ἐγένετο ὁμως δεκτὸν ὅτι ἐκ τῆς φραστικῆς διατυπώσεως προκύπτει ὅτι ἐξεδόθη βάσει τοῦ ἄρθρου 40⁽²⁹⁾. Πράγματι, τόσον αὕτη ὅσον καὶ ἕτεροι ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου περιέχουν τὴν φραστικὴν διατύπωσιν τοῦ ἄρθρου τούτου καλοῦσαι π.χ. τὴν βελγικὴν κυβέρνησιν νὰ ἀποσύρῃ τὰ στρατεύματά της ἐκ Κογκό καὶ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Κατάγκα.

4. Διεθνής δύναμις εἰρήνης διὰ τὴν Κύπρον

Τὸ θέμα τῆς Κύπρου συνεζητήθη εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας τὸ πρῶτον τὴν 27ην Δεκεμβρίου 1963, κατόπιν ἐπείγουσας αἰτήσεως τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως, λόγῳ τῶν ἀπειλῶν περὶ εἰσβολῆς τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως⁽³⁰⁾.

Τὸ θέμα ἐπρόκειτο νὰ ἐπανέλθῃ πρὸς συζήτησιν ὑπὸ τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως, ὅτε λίαν αἰφνιδίως ἀνεγράφη ὑπὸ τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 33 τοῦ Χάρτου, ὡς δυνάμενον νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν διεθνή εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἤρχισε συζητούμενον τὴν 18.2.1964. Ἡ κατόπιν πολλῶν διαπραγματεύσεων, διεξαχθεισῶν κυρίως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις προσπαθεῖ νὰ συνδυάσῃ τὰς διισταμένας ἀποψεις τῶν μερῶν. Διὰ ταύτης τὸ Σ.Α. ἀναγνωρίζων τὸν κίνδυνον καὶ τὴν ἀνάγκην λήψεως προσθέτων μέτρων πρὸς διαφύλαξιν τῆς διεθνοῦς εἰρήνης ἀφ' ἑνὸς καλεῖ ὅλα τὰ κράτη μέλη ὅπως ἀπέχουν πάσης δράσεως ἢ ἀπειλῆς δυνάμενης νὰ χειροτερεύσῃ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν κυρίαρχον Δημοκρατίαν τῆς Κύπρου, συμφώνως μὲ τὰς ἐκ τοῦ Χάρτου ὑποχρεώσεις των, καὶ ἀφ' ἑτέρου συνησυχῶν τὴν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἴδρυσιν διεθνοῦς δυνάμεως εἰρήνης τῇ συναινέσει τῆς κυβερνήσεως τῆς Κύπρου⁽³¹⁾.

Κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς διεθνοῦς δυνάμεως εἶναι: Ἰδρυσίς της παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, ὄντος ὑπευθύνου ἔναντι τοῦ Σ.Α., εἰς ὃ καὶ δέον ὅπως ἀναφέρῃ περὶ τῶν ἐνεργουμένων ἐπιχειρήσεων τῆς δυνάμεως. Οὗτος προσδιορίζει τὸν Στρατιωτικὸν Διοικητὴν καὶ παρέχει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας πρὸς τοῦτον. Ἡ δύναμις φέρει χαρακτῆρα παραστρατιωτικὸν μὴ δυνάμενη νὰ ἀσκήσῃ βίαν. Εἰς τὴν δύναμιν ἐδήλωσαν συμμετοχὴν ἡ Ἰρλανδία, Καναδᾶς, Σουηδία καὶ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον. Τὰ ἔξοδα τῆς δυνάμεως δέον ὅπως ἀναληφθοῦν εἴτε ὑπὸ τῆς κυπριακῆς κυβερνήσεως εἴτε ὑπὸ τῶν συμμετεχουσῶν εἰς τὴν δύναμιν κρατῶν ἢ δι' ἑθελουσιῶν συνεισφορῶν, πάντως ὁμως οὐχὶ παρὰ τοῦ Ο.Η.Ε. Τόσον ἐκ τῆς διεθνοῦς ταύτης δυνάμεως εἰρήνης ὅσον καὶ τῶν λοιπῶν, Σουέζ, Κογκό, προκύπτει μία σημαντικὴ αὐξήσις τῶν ἀρμοδιοτήτων τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως εἰς τὸ θέμα τῆς διοικήσεως ἀλλὰ καὶ συνθέσεως τῶν διεθνῶν δυνάμεων διὰ τὴν εἰρήνην.

29) Legal Aspect of U. N. Action in Congo by E. Miller A M. J. I. L., 1961, σελ. 15.

30) U. N. Doc. S/PV 1085. Ἐπιδείξεις ναυτικῶν δυνάμεων, παραβίασις κυπριακοῦ ἑναερίου χώρου κ.λ.π.

31) U. N. Doc. S/5575.

Κύριον καθήκον τῆς δυνάμεως ἡ διατήρησις τῆς διεθνούς εἰρήνης καὶ ἀσφαλείας ἔχουσα πρὸς τοῦτο ἀρμοδιότητα, μίαν ἀρνητικὴν, τὴν παρεμπόδισιν ἐπαναλήψεως ἐχθροπραξιῶν καὶ δύο θετικὰς νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ἐπαναφορὰν τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως, καὶ εἰς ἐπάνοδον τῶν κανονικῶν συνθηκῶν διαβιώσεως. Ἡ ἔννοια τοῦ ὅρου τούτου «κανονικαὶ συνθήκαι διαβιώσεως» εἶναι ἀσφαλῶς ἡ ἐπάνοδος τῆς προηγουμένης κοινῆς διαβιώσεως τῶν δύο κοινοτήτων. Τέλος, συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως δοθείσας καὶ ἤδη ἀνακοινωθείσας ὁδηγίας ἡ διεθνὴς δύναμις ἔχει τὰ ἑξῆς ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά :

α) Ἀνεξαρτησία τῶν συμμετεχουσῶν μονάδων ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις των. Τὰ τμήματα τελοῦν πάντοτε ὑπὸ τὸν ἀποκλειστικὸν ἔλεγχον καὶ ὁδηγίας τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ δὴ ἀπὸ τὸν Στρατιωτικὸν Διοικητὴν.

β) Ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς διατηρεῖ προσωπικὸν τελειῶς διεθνές.

γ) Ἀπαγορεύεται εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς διεθνούς δυνάμεως ὅπως ἐκφράζεται δημοσίως ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ θέματος τῆς Κύπρου.

δ) Πλήρης ἀμεροληψία ἐνεργειῶν ἔναντι τῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων Κυπρίων.

ε) Ἡ χρῆσις τῶν ὄπλων ἐπιτρέπεται μόνον ὡς μέσον ἀμύνης πρὸς προστασίαν εἴτε προσώπων (ὀπλιτῶν ἢ πολιτῶν) αὐτῆς ταύτης τῆς δυνάμεως, εἴτε, τέλος, ὡσάκις πρόκειται νὰ παραβιασθῇ συμφωνία καὶ ὑφίσταται κίνδυνος ἐπαναλήψεως ἐχθροπραξιῶν.

στ) Χρῆσις αὐτομάτων ὄπλων ἐπιτρέπεται εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις.

ζ) Συνεργασία μεταξὺ κυπριακῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς διεθνούς δυνάμεως πρὸς ἐπαναφορὰν τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως.

Ἐκ τοῦ κειμένου τῆς ἀποφάσεως καὶ ἐκ τῶν δοθεισῶν εἰς τὴν διεθνή δύναμιν εἰρήνης ὁδηγιῶν δύναται τις νὰ συμπεράνῃ τὰ ἑξῆς :

1) Ἡ ἀπόφασις ἀποτελεῖ καταδίκην τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Κύπρου διότι ἀφ' ἐνὸς ἀναγνωρίζει τὴν Κυβέρνησιν τῆς Κύπρου, ὡς ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως (παρ. 2) καὶ ἀφ' ἑτέρου θεωρεῖ ὡς καθήκον τῆς διεθνούς δυνάμεως τὴν συνεργασίαν της μετὰ τὴν κυπριακὴν κυβέρνησιν πρὸς ἐπαναφορὰν τῶν κανονικῶν συνθηκῶν, ἥτοι τῶν πρὸ τῶν διαπληκτισμῶν ὑφισταμένων, ἥτοι τῆς συνεργασίας τῶν δύο κοινοτήτων. Ὅντως, ὁ Ο.Η.Ε. ἔχει κηρυχθῆ ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητος καὶ ἀνεξαρτησίας τῶν Κρατῶν, παρεμποδίσας τὸ χωριστικὸν κίνημα τῆς Κατάγκας. Ὡς δὲ ἐλέγχθη εἰς τὸ Σ.Α. (32) ὑπὸ ἀντιπροσώπου τινός, «ὁ Ο.Η.Ε. ἐπενέβη εἰς Κογκὸ ἵνα παρεμποδίσῃ τὴν ἀποστασίαν τῆς Κατάγκας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέμβῃ εἰς Κύπρον, ἵνα ἐνθαρρύνῃ τὸν διαμελισμὸν».

2) Τὸ πολιτικὸν θέμα τῆς Κύπρου θεωρεῖται ὡς ἐσωτερικὸν ζήτημα (33)

32) Ivory Cost (Ἄκτῃ τοῦ Ἐλεφαντοστοῦ) U.N. Doc. C/P.V. 1097, σελὶς 52.

33) Κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν συζήτησιν πλείστοι ἀντιπρόσωποι ἐτάχθησαν μετὰ τὴν

δι' ὃ καὶ ἡ ἀπόφασις κάμνει διάκρισιν μεταξύ Κυβερνήσεως καὶ τῶν δύο κοινοτήτων τόσον εἰς τὰς παραγρ. 2 καὶ 3 ὅσον καὶ εἰς τὴν περὶ μεσολαβητοῦ παράγραφον 7. Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο θέμα καλεῖται ὁ μεσολαβητὴς ὅπως ἔχη ὑπ' ὄψει του τὰς ἀρχὰς τοῦ Χάρτου τοῦ Ο.Η.Ε. καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ ὡς ὁλόκλητος.

3) Ἡ ἀπόφασις, τέλος, καταδικάζει τὴν πολιτικὴν τῆς βίας καὶ ἀπειλῆς βίας, τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν ὑπὸ τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως. Πράγματι, τὸ Σ.Α. καίτοι ἔχων ὑπ' ὄψει του τὰς γενομένας συμφωνίας τοῦ 1960 ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 2 παραγρ. 4 τοῦ Χάρτου, ὅπερ ἀπαγορεύει τὴν παρὰ τῶν κρατῶν χρῆσιν βίας ἢ ἀπειλῆν χρήσεως βίας καὶ μνημονεύει τοῦτο αὐτολεξεί, δίδοντας ἔτσι ἔμφασιν εἰς τὸ περιεχόμενον τοῦ ἄρθρου ἔναντι τῶν συμφωνιῶν. Δὲν ἀρκεῖται ὁμως εἰς τοῦτο καίτοι θὰ ἦτο ἀρκετόν, ἀλλὰ καλεῖ ὅλα τὰ κράτη μέλη ὅπως συμφώνως πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις των ἐκ τοῦ Χάρτου ἀπέχουν πάσης δράσεως ἢ ἀπειλῆς δράσεως εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Κύπρου. Ὡς δὲ ἐτόνισεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Τσεχοσλοβακίας ἡ πολιτικὴ αὕτη εἶναι ὁμοία τῆς τοῦ Χίτλερ, ὅστις τὸ 1939, ὑποστηρίζων δῆθεν τὴν ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ γερμανικὴν μειονότητα κατέλαβεν ὁλόκληρον τὴν χώραν αὐτήν ⁽³⁴⁾.

Ἡ ἀπόφασις δὲν μνημονεύει βάσει τίνος ἄρθρου τοῦ Χάρτου ἐξεδόθη, πλὴν ὁμως ἐκ τῆς φραστικῆς διατυπώσεως καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου της προκύπτει ὅτι ἐξεδόθη βάσει τῶν ἄρθρων 33 καὶ 40 τοῦ Χάρτου. Ἀμφότερα τὰ ἄρθρα παρέχουν εἰς τὸ Σ.Α. τὴν εὐχέρειαν ὅπως καλέσῃ τὰ διστάμενα μέρη πρὸς εἰρηνικὴν τακτοποίησιν τῶν διαφορῶν, εἰσηγούμενον τὰ κατάλληλα μέτρα. Οὕτως, πρόκειται περὶ ἀποφάσεως οὐχὶ δεσμευτικῆς διὰ τὰ μέλη ὡς ἀναφέρω εἰς τὸ περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Σ.Α. μέρος, δι' ὃ καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας ἀγνοήσασα ταύτην ἠπέιλησε νέαν εἰσβολὴν ὑποχρεώσασα οὕτω τὸ Σ.Α. εἰς ἔκδοσιν νέας ἀποφάσεως του τὴν 13ην Μαρτίου 1964 δι' ἧς ἐκάλεσεν ἐκ νέου τὰ κράτη μέλη ὅπως ἀπέχουν πάσης δράσεως ἢ ἀπειλῆς δράσεως κατὰ τῆς Κύπρου ⁽³⁵⁾. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω σαφῶς ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ τόσον ἐμφανῶς ἐπικληθὲν δικαίωμα εἰσβολῆς τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, πάντα ἀμφισβητούμενον ἐξ αὐτῆς ταύτης συνθήκης, ἐν τούτοις ἔχει παύσει ἔχον οἰανδήποτε ὑπόστασιν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν δύο ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Δύναται βεβαίως ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις νὰ ἐπιχειρήσῃ εἰσβολὴν ἀλλὰ τοιαύτη ἐνέργεια θὰ ἦτο κατάφορος παραβίασις τοῦ τε Χάρτου καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Σ.Α. καὶ τὸ Συμβούλιον θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ μέτρα κατ' εὐθείαν κατὰ τοῦ τουρκικοῦ κράτους ὡς εἰσβολέως, τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 41 καὶ 42 τοῦ Χάρτου προβλεπόμενα.

ἄποψιν ὅτι τὸ κυπριακὸν εἶναι πρόβλημα ἐσωτερικόν. U.N. Doc. S/P.V. 1097, Μαρόκον, σελὶς 17, Ivory Coast (Ἀκτὴ Ἐλεφαντοστοῦ), σελὶς 51.

34) U.N. Doc. S/PV 1103, σελὶς 54.

35) U.N. Doc. S/PV 1103, σελὶς 54.